

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 366/2006

z dnia 27 lutego 2006 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1676/2001 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej między innymi z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki i zakończone dochodzenia dotyczące tego samego produktu**

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999 ⁽²⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) objętej kodami CN ex-3920 62 19 i ex 3920 62 90 oraz pochodzącej z Indii („ostateczne środki wyrównawcze”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* na poziomie od 3,8 % do 19,1 % nałożonego na przywóz pochodzący od wskazanych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 19,1 % nałożoną na przywóz ze wszystkich innych przedsiębiorstw.
- (2) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1676/2001 ⁽³⁾, ostateczne cła antidumpingowe na przywóz folii PET pochodzącej m.in. z Indii („ostateczne środki antidumpingowe”). W odniesieniu do indyjskich producentów eksportujących zastosowano kontrolę wyrywkową i nałożono w stosunku do przedsiębiorstw objętych próbą cła indywidualne na poziomie od 0 % do 62,6 %, na przedsiębiorstwa nieobjęte próbą nałożono cło oparte o średni ważony margines dumpingu w wysokości 57,7 % pomniejszony o ich indywidualny margines subsydium wywozowego.

Cło w wysokości 53,3 % zostało nałożone na wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa. Pierwotne dochodzenie objęło okres od dnia 1 kwietnia 1999 r. do dnia 31 marca 2000 r. („pierwotny OD”).

- (3) W dniu 22 sierpnia 2001 r. Komisja przyjęła, decyzją 2001/645/WE ⁽⁴⁾, zobowiązania złożone przez pięciu indyjskich producentów: Ester Industries Limited („Ester”), Flex Industries Limited („Flex”), Garware Polyester Limited („Garware”), MTZ Polyfilms Limited („MTZ”) i Polyplex Corporation Limited („Polyplex”). Komisja ogłosiła w dniu 17 lutego 2005 r., na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁵⁾, zmianę nazwy MTZ.
- (4) Rada rozszerzyła, rozporządzeniami (WE) nr 1975/2004 i (WE) nr 1976/2004, ostateczne środki wyrównawcze i antidumpingowe dotyczące przywozu folii PET pochodzącej z Indii na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Brazylii i Izraela, zgłaszanego lub niezgłaszanego jako pochodzący z Brazylii lub Izraela.
- (5) W dniu 28 lutego 2002 r. ⁽⁶⁾. Komisja wszczęła częściowy przegląd okresowy rozporządzenia (WE) nr 2597/1999 ograniczony do formy ostatecznych środków wyrównawczych, w szczególności do zbadania możliwości przyjęcia zobowiązania złożonego przez jednego indyjskiego producenta eksportującego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego. Dochodzenie to zostało zakończone na mocy rozporządzenia (WE) nr 365/2006 ⁽⁷⁾.
- (6) W dniu 22 listopada 2003 r. ⁽⁸⁾. Komisja wszczęła częściowy przegląd okresowy rozporządzenia (WE) nr 1676/2001 ograniczony do formy ostatecznych środków antidumpingowych. Dochodzenie to zostało zakończone rozporządzeniem (WE) nr 365/2006, które zmieniło rozporządzenie (WE) nr 1676/2001.
- (7) W dniu 10 grudnia 2004 r. ⁽⁹⁾. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia dotyczący ostatecznych środków wyrównawczych. Dochodzenie to zostało zakończone rozporządzeniem Rady (WE) nr 367/2006 ⁽¹⁰⁾, które utrzymało ostateczne środki wyrównawcze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 10.12.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1976/2004 (Dz.U. L 342 z 18.11.2004, str. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1975/2004 (Dz.U. L 342 z 18.11.2004, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 56.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 40 z 17.2.2005, str. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 154 z 28.6.2002, str. 2.

⁽⁷⁾ Patrz: str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 281 z 22.11.2003, str. 4.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 306 z 10.12.2004, str. 2.

⁽¹⁰⁾ Patrz: str. 15 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (8) W dniu 23 sierpnia 2005 r.⁽¹⁾ Komisja wszczęła przegląd rozporządzeń (WE) nr 1975/2004 i (WE) nr 1976/2004 w odniesieniu do wniosku producenta izraelskiego dotyczącego zwolnienia z rozszerzonych środków. Dochodzenie to zostało zakończone rozporządzeniem Rady (WE) nr 101/2006⁽²⁾.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (9) W dniu 5 listopada 2004 r. wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego rozporządzenia (WE) nr 1676/2001, ograniczonego do formy środków antidumpingowych, został złożony przez następujących producentów wspólnotowych: Du Pont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH oraz Nuroll SpA („wnioskodawcy”). Wnioskodawcy reprezentują dużą część wspólnotowej produkcji folii PET. Toray Plastics Europe wyraziło swoje poparcie dla wniosku, jednak nie jest formalnym wnioskodawcą.
- (10) Wnioskodawcy twierdzili, że w odniesieniu do przywozu folii PET od pięciu indyjskich producentów, których zobowiązania zostały przyjęte na mocy decyzji 2001/645/WE, poziom istniejących środków nie jest już wystarczający, aby przeciwdziałać dumpingowi wyrządzającemu szkodę.

3. Dochodzenie

- (11) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła w dniu 4 stycznia 2005 r., na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (12) Przegląd ten został ograniczony do zbadania dumpingu pięciu indyjskich producentów eksportujących, od których przyjęto zobowiązania, oraz do ustalenia poziomu cła rezydualnego, aby określić, czy istnieje potrzeba kontynuowania, usunięcia lub zmiany poziomu obowiązujących środków. Dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2004 r.
- (13) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów eksportujących, przedstawicieli kraju wywozu oraz producentów wspólnotowych o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (14) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia, Komisja przesłała kwestionariusze do zainteresowanych producentów eksportujących, którzy współpracowali, udzielając odpowiedzi na kwestionariusz. Wizyty weryfikacyjne odbyły się w siedzibach następujących producentów eksportujących w Indiach:
- Ester Industries Limited, New Delhi,
 - Flex Industries Limited, New Delhi,
 - Garware Polyester Limited, Aurangabad,

- MTZ Polyfilms Limited, Mumbai,
- Polyplex Corporation Limited, New Delhi.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (15) Produktem objętym postępowaniem jest, jak określono w pierwotnym dochodzeniu, folia z politereftalanu polietylenu (PET) pochodząca z Indii, zwykle zgłaszana pod kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90.

2. Produkt podobny

- (16) Tak samo jak w pierwotnym dochodzeniu ustalono, iż folia PET wytwarzana i sprzedawana na rynku krajowym w Indiach oraz folia PET wywożona do Wspólnoty z Indii mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania. Dlatego też są one uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Wartość normalna

- (17) W celu określenia wartości normalnej sprawdzono najpierw, czy ogólna wielkość sprzedaży krajowej eksportującego producenta była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. czy stanowiła co najmniej 5 % wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty. Ustalono, że w przypadku wszystkich przedsiębiorstw ogólna wielkość sprzedaży była reprezentatywna.
- (18) Następnie zbadano, czy całkowita sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu stanowiła co najmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży tego samego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty. Ustalono, że dwa przedsiębiorstwa sprzedawały na rynku krajowym folię drugiego gatunku, której nie wywoziły do Wspólnoty. Ponieważ folia drugiego gatunku nie jest bezpośrednio porównywalna z folią pierwszego gatunku, sprzedaż folii drugiego gatunku nie została uwzględniona podczas obliczania wartości normalnej. Inne przedsiębiorstwo sprzedawało trzy różne gatunki folii na rynku krajowym, ale do Wspólnoty dokonywało sprzedaży wyłącznie folii najlepszego gatunku. Wspomniane przedsiębiorstwo często sprzedawało folię pierwszego i drugiego gatunku luzem wraz z folią trzeciego gatunku, naliczając za całość cenę odpowiadającą cenie folii trzeciego gatunku. Według tego przedsiębiorstwa stanowiło to formę wyprzedaży zapasów towarów. Również w tym przypadku wymieniona sprzedaż nie została uwzględniona podczas obliczania wartości normalnej.
- (19) Jedno przedsiębiorstwo sprzedawało przedsiębiorstwom handlowym na rynku krajowym towary, które były przeznaczone na wywóz. Towary te można było z łatwością zidentyfikować jako przeznaczone na wywóz, gdyż zostały objęte innym systemem podatkowym niż ten, który ma zastosowanie do zwykłej sprzedaży na rynku krajowym. Wymienione przedsiębiorstwo nie mogło wskazać, czy ostatecznym przeznaczeniem towarów będzie Wspólnota, czy też państwo trzecie. Dlatego też sprzedaż ta nie została uwzględniona podczas obliczania wartości normalnej.

⁽¹⁾ Dz. U. L 218 z 23.8.2005, str. 3.

⁽²⁾ Dz. U. L 17 z 21.1.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 1 z 4.1.2005, str. 5.

- (20) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, których sprzedaż krajowa stanowiła co najmniej 5 % wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, zbadano, czy dokonano wystarczającej sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do danego rodzaju produktu, w przypadku którego wielkość sprzedaży krajowej dokonywanej po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od kosztów produkcji przekraczała 80 % ogólnej wielkości sprzedaży tego rodzaju, a średnia cena ważona tego rodzaju była równa kosztom produkcji lub wyższa od nich, wartość normalna ustalana była w oparciu o średnią ważoną cenę sprzedaży faktycznie płaconą za całą sprzedaż krajową tego rodzaju, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie. W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których wielkość sprzedaży z zyskiem była równa lub niższa niż 80 %, ale nie niższa niż 10 % wielkości sprzedaży lub w przypadku których średnia cena ważona tego rodzaju była niższa od kosztów produkcji, wartość normalna ustalana była w oparciu o średnią ważoną cenę sprzedaży faktycznie płaconą wyłącznie za krajową sprzedaż z zyskiem tego rodzaju.
- (21) W odniesieniu do rodzajów produktu, w przypadku których ceny krajowe producentów eksportujących nie mogły zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej ze względu na niewystarczającą reprezentatywność lub niewystarczający poziom sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została skonstruowana w oparciu o koszty produkcji rodzajów produktu wywożonego do Wspólnoty, poniesione przez producentów eksportujących i powiększone o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („koszty SG&A”) oraz kwotę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (22) Koszty SG&A zostały oparte, zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, na kosztach poniesionych przez producentów eksportujących w odniesieniu do prowadzonej przez nich krajowej sprzedaży produktu objętego postępowaniem, która została uznana za reprezentatywną. Marża zysku została obliczona na podstawie średniej ważonej marży zysku każdego przedsiębiorstwa odnoszącej się do tych rodzajów produktu, które zostały sprzedane na rynku krajowym w wystarczających ilościach oraz w zwykłym obrocie handlowym.
- (23) Po ujawnieniu informacji producent eksportujący zakwestionował dostosowanie dokonane w odniesieniu do ceny płaconej za jeden konkretny surowiec. Zakwestionowane dostosowanie zostało ponownie zbadane, po czym dokonano przeglądu poziomu dostosowania i i ponownie obliczono margines dumpingu.
- (24) Inne przedsiębiorstwo twierdziło, że folię, której jakość nie była najwyższa, należy uwzględnić w obliczeniach, a dostosowania powinny być dokonane tak, aby umożliwić porównanie tej folii z folią pierwszego gatunku. Stwierdzono również, iż po uwzględnieniu tych transakcji konieczne byłoby ponowne obliczenie marży zysku.
- (25) Ilości folii drugiego i trzeciego gatunku, które zostały wyłączone z obliczeń, stanowiły mniej niż 3 % ogólnej sprzedaży krajowej. Dlatego też uważa się, że pozostałe transakcje krajowe są wystarczająco reprezentatywne do celów dokładnego obliczenia wartości normalnej. Ponowne obliczenie marży zysku nie jest zatem konieczne.
- (26) Producenci eksportujący otrzymali ujawnione informacje na temat obliczeń i przedłożyli pewne uwagi. Komisja uwzględniła te uwagi i, w zakresie, w jakim uznała je za uzasadnione, dostosowała odpowiednio obliczenia.

2. Cena eksportowa

- (27) W odniesieniu do określenia cen eksportowych należy przypomnieć, że obecne dochodzenie ma na celu ustalenie, czy poziom dumpingu uległ zmianie oraz czy te zmiany mogą mieć trwały charakter. W tym kontekście określenie cen eksportowych nie może ograniczać się do zbadania zachowania eksporterów w przeszłości, lecz należy przeanalizować również prawdopodobny rozwój cen eksportowych w przyszłości. Innymi słowy, należy określić, czy ceny eksportowe stosowane w przeszłości dostarczają wiarygodnych wskazówek na temat ich prawdopodobnych cen eksportowych w przyszłości. W tym przypadku i ze względu na fakt, że zobowiązania zostały przyjęte, zbadano w szczególności, czy istnienie takich zobowiązań wpłynęło na ceny eksportowe stosowane w przeszłości, w sposób uniemożliwiający wiarygodne ustalenie przyszłego rozwoju wywozu na ich podstawie.
- (28) Aby zbadać, czy ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty były wiarygodne i mając na uwadze istnienie zobowiązań, wymienione ceny zostały porównane z minimalnymi cenami importowymi („MCI”) ustalonymi w zobowiązaniach. Było to konieczne, aby stwierdzić, czy ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty zostały ustanowione na określonym poziomie głównie ze względu na istnienie MCI ustalonych w zobowiązaniach, a zatem czy były one trwałe, czy też nie. Zbadano zatem, stosując zasadę średniej ważonej na poziomie każdego przedsiębiorstwa, czy ceny stosowane przy sprzedaży na rynek wspólnotowy były znacznie wyższe od MCI, uwzględniając specyfikę produktu objętego postępowaniem oraz specyfikę rynków, na które był on sprzedawany w OD, oraz na jakim poziomie znajdowały się wymienione ceny w stosunku do cen stosowanych w wywozie do państw trzecich. W przypadku gdy, na poziomie przedsiębiorstwa, ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty były średnio dużo wyższe od MCI, uznano, że takie ceny eksportowe zostały ustalone w sposób wystarczająco niezależny od zobowiązań, a tym samym stanowiły one wiarygodną informację na temat polityki ustalania cen, którą eksporterzy będą prawdopodobnie stosować w przyszłości. Natomiast gdy ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty nie były średnio wystarczająco wyższe od MCI, a ponadto ich poziom był znacznie niższy od cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich, uznano, że zobowiązania wpłynęły na takie ceny, a tym samym nie były one na tyle wiarygodne, aby wykorzystać je do obliczania dumpingu, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, w kontekście przeglądu okresowego.

- (29) W przypadku dwóch indyjskich eksporterów – Flex i Polplex – ustalono, że ich ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty były znacznie wyższe od MCI. Dlatego też wymienione ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty zostały uznane za wiarygodne i wykorzystano je przy obliczaniu dumpingu.
- (30) W przypadku trzech innych producentów eksportujących – Ester, Garware i MTZ – stwierdzono, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty były bardzo zbliżone do MCI. Ponadto ustalono, że ceny eksportowe stosowane przez wymienione trzy przedsiębiorstwa w wywozie do państw trzecich były, rozpatrując je w oparciu o rozróżnienie na rodzaje produktów, znacznie niższe od cen stosowanych w wywozie do Wspólnoty. Fakt ten wskazuje na prawdopodobieństwo, że w przypadku braku zobowiązań ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty zostałyby ujednolicone z cenami takich samych rodzajów produktu stosowanymi w wywozie do państw trzecich. Stwierdzono zatem, iż ceny eksportowe tych trzech przedsiębiorstw stosowane w wywozie do Wspólnoty nie mogą zostać użyte do celów ustalenia wiarygodnych cen eksportowych w rozumieniu art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, w kontekście obecnego przeglądu okresowego.
- (31) Jednakże stwierdzono, że brak wiarygodnych cen w odniesieniu do tych trzech eksporterów indyjskich, spowodowany w tym przypadku istnieniem zobowiązań, nie powinien doprowadzić do zakończenia przeglądu dotyczącego tych eksporterów, jeżeli można by było w inny sposób ustalić pojawienie się trwałej zmiany okoliczności odnoszących się do ich praktyki dumpingowej, w szczególności w zakresie cen eksportowych. W tym celu i mając na uwadze, że producenci eksportujący sprzedawali produkt objęty postępowaniem na rynku światowym, podjęto decyzję o ustaleniu ceny eksportowej rodzajów produktu sprzedawanych do Wspólnoty na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych w przypadku dokonywania sprzedaży do innych państw trzecich.
- (32) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których zamierzano złożyć wniosek w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1676/2001, wiele stron przedstawiło uwagi.
- (33) Kilku indyjskich producentów eksportujących i rząd indyjski utrzymywali, iż nie istniały żadne podstawy prawne zgodnie z art. 2 ust. 8 i art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego dotyczące uznania cen stosowanych w wywozie do państw trzecich za podstawę do obliczenia cen eksportowych. Twierdzili oni, że istniały ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty oraz iż nie udowodniono w sposób zadawalający, że wystąpił wystarczający powód do odrzucenia tych cen eksportowych. Utrzymywali oni, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty były wiarygodne i że powinny zostać wykorzystane zamiast cen stosowanych w wywozie do państw trzecich.
- (34) W odniesieniu do wykorzystania cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich należy zauważyć, że celem dochodzenia na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego jest ustalenie, czy dalsze nakładanie środków jest wciąż konieczne w celu skompensowania dumpingu. Badając poziom dumpingu producentów objętych postępowaniem, należy zbadać zmiany poziomu dumpingu w porównaniu z pierwotnymi ustaleniami dotyczącymi dumpingu. Należy zauważyć, że wykorzystanie, w przypadku trzech indyjskich producentów eksportujących, cen stosowanych w wywozie do państw trzecich zamiast tych stosowanych w wywozie do Wspólnoty nie opiera się na stosowaniu przepisów art. 2 ust. 8 i art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono w motywach 27 i 28, jest to uzasadnione potrzebą oceny prawdopodobieństwa utrzymania tych cen stosowanych w wywozie do Wspólnoty w przyszłości i w konsekwencji określenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu.
- (35) Wniosek wyciągnięty z tej oceny był taki, że w przypadku trzech indyjskich producentów eksportujących istnienie MCI wpłynęło na ich ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty, ponieważ zostały one ustalone na poziomie zbliżonym do MCI. Dlatego też nie były one wyłącznie wynikiem działania sił rynkowych oraz prawdopodobnie nie zostałyby utrzymane na tym samym poziomie w przyszłości. W konsekwencji stwierdzono, że nie istniały ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty, które mogłyby zostać wykorzystane do obliczenia dumpingu. Wobec braku ceny eksportowej stosowanej w wywozie do Wspólnoty stwierdzono, że ceny stosowane w wywozie do państw trzecich stanowiły odpowiednią i wiarygodną podstawę do ustalenia cen eksportowych w okresie objętym dochodzeniem i do obliczenia dumpingu.
- (36) Indyjski producent eksportujący stwierdził, że odrzucenie jego cen sprzedaży do Wspólnoty i wykorzystanie jego cen sprzedaży do państw trzecich stanowiło dyskryminację, ponieważ został on potraktowany inaczej niż eksporterzy, w odniesieniu do których wykorzystano ich rzeczywiste ceny sprzedaży do Wspólnoty.
- (37) W tym zakresie należy podkreślić, iż nie wystąpiła żadna dyskryminacja podczas ustalania cen eksportowych, ponieważ zastosowano do samo podejście w odniesieniu do wszystkich eksporterów indyjskich. W przypadku każdego producenta eksportującego oceniono istnienie odpowiednich cen eksportowych stosowanych w wywozie do Wspólnoty do celów obliczenia dumpingu. Dokonano tego poprzez porównanie każdej ceny eksportowej stosowanej w wywozie do Wspólnoty przez producenta eksportującego z MCI, aby stwierdzić, czy mogą one być uważane za ustalone niezależnie od wymienionych MCI. Jak wyjaśniono w motywie 28, w przypadkach gdy ceny te były wystarczająco wyższe od MCI, stwierdzano, iż MCI nie wpłynęły na nie oraz że mogły one być wykorzystane do obliczenia dumpingu, ponieważ stanowiły wiarygodną informację na temat polityki ustalania cen, którą eksporterzy będą prawdopodobnie stosować w przyszłości.
- (38) Jeżeli stwierdzono, że istnienie MCI wpłynęło na ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty, wtedy nie uważano tych cen za wiarygodną informację na temat polityki ustalania cen, którą eksporterzy będą prawdopodobnie stosować w przyszłości, i nie były one wykorzystywane do obliczenia dumpingu, a zamiast nich wykorzystywano ceny stosowane w wywozie do państw trzecich. Dlatego też fakt, że w przypadku niektórych eksporterów wykorzystano ich rzeczywiste ceny eksportowe, a w przypadku innych ceny stosowane w wywozie do państw trzecich, nie stanowi dyskryminacji pomiędzy eksporterami.

- (39) Kilku indyjskich producentów eksportujących nie zgodziło się z wnioskiem, że ich ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty były zbliżone do MCI i z tego powodu nie mogły być wykorzystane do obliczenia dumpingu. Stwierdzili oni, że ich ceny były wystarczająco wyższe od MCI, oraz wskazali, że zgodnie ze zobowiązaniem cenowym wymagano od nich jedynie, aby nie dokonywali sprzedaży po cenach niższych od MCI. Jeden eksporter stwierdził, że porównanie z MCI nie stanowiło zadawalającej podstawy, aby ustalić, czy ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty były racjonalne i wiarygodne, a bardziej odpowiednim byłoby porównanie z cenami innych indyjskich producentów eksportujących lub przemysłu wspólnotowego.
- (40) W tym zakresie, jak wyjaśniono w motywie 30, instytucje Wspólnoty ustaliły, że ceny trzech producentów eksportujących nie były wystarczająco wyższe od MCI, aby stwierdzić, że zostały ustalone niezależnie do MCI. Dlatego też wymienione ceny nie stanowiły odpowiedniej podstawy dla obliczenia dumpingu. Fakt, iż w ramach zobowiązania cenowego wymagano od producentów eksportujących jedynie, aby nie dokonywali sprzedaży po cenach niższych od MCI, nie został zakwestionowany, lecz uznano go za nieistotny do celów takiej analizy.
- (41) W kontekście rozważań dotyczących wpływu MCI na ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty należy zauważyć, iż w przypadku pojawienia się zobowiązania konieczne jest stwierdzenie, czy ceny eksportowe są wiarygodne i czy stanowią właściwą podstawę do obliczenia marginesów dumpingu. Jeżeli ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty ulegają wpływom czynników innych niż czynniki rynkowe, takich jak MCI określone w zobowiązaniu, wtedy wymienione ceny nie są uznawane za racjonalne lub wiarygodne. W takim przypadku należy zauważyć, iż porównanie z cenami stosowanymi w wywozie do państw trzecich przez każdego producenta eksportującego, jak wskazano w motywie 28, uznano za bardziej odpowiednie, aby określić politykę ustalania cen poszczególnych producentów eksportujących, niż porównanie z cenami innych indyjskich producentów eksportujących lub przemysłu wspólnotowego, ponieważ zapewniło to lepsze zrozumienie indywidualnych praktyk producentów eksportujących.
- (42) Przemysł wspólnotowy stwierdził, że mając na uwadze zniekształcający wpływ MCI określonych w zobowiązaniu, rzeczywiste ceny sprzedaży do Wspólnoty powinny zostać odrzucone, a zamiast nich powinny zostać wykorzystane ceny stosowane w wywozie do państw trzecich w odniesieniu do wszystkich indyjskich producentów eksportujących. Wyraził on również obawę, iż indyjscy producenci eksportujący, dla których obliczono niski margines dumpingu przy wykorzystaniu cen eksportowych stosowanych w wywozie do Wspólnoty, nie utrzymają swoich cen na tym samym poziomie w przyszłości.
- (43) W odniesieniu do tego argumentu, i jak wyjaśniono w motywie 32, w stosunku do wszystkich indyjskich producentów eksportujących przyjęto takie samo podejście. Wykorzystanie lub zaniechanie wykorzystania cen stosowanych w wywozie do Wspólnoty przez każdego eksportera było oparte na ocenie, czy istnienie MCI wpłynęło na te ceny, oraz na różnicy między cenami stosowanymi w wywozie do Wspólnoty a cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich, jak wskazano w motywie 28.
- (44) Przemysł wspólnotowy utrzymywał również, że porównanie cen eksportowych z MCI na podstawie średniej ważonej, w celu ustalenia, czy ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty były reprezentatywne dla określenia przyszłych praktyk oraz wiarygodne, aby dokonać oceny dumpingu, było sprzeczne z ustaleniami przeglądu formy środków, zgodnie z którymi stwierdzono, iż MCI nie były już odpowiednie, aby przeciwdziałać wyrządzającemu szkodę wpływowi dumpingu.
- (45) W tym zakresie należy podkreślić, że kwestia objęta przeglądem formy środków antydumpingowych dotyczyła ustalenia, czy zobowiązania cenowe były nadal odpowiednie (w takim sensie, iż wywierałyby taki sam skutek jak nałożenie cła antydumpingowego) w odniesieniu do produktów, które w ich ramach wywożono (patrz: motyw 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 365/2006). W trakcie tego przeglądu ustalono, że w przypadku kilku grup produktu znacznie zmieniła się (zwiększyła lub zmniejszyła się) rozpiętość rzeczywistych cen stosowanych w wywozie do Wspólnoty od czasu pierwotnego dochodzenia oraz stwierdzono, że konkretne MCI oparte na pierwotnych cenach nie były odpowiednie, aby przeciwdziałać wyrządzającemu szkodę wpływowi dumpingu w odniesieniu do obecnej sprzedaży. W ramach niniejszego przeglądu kwestia dotyczyła ustalenia wpływu istnienia MCI na ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty, tj. czy ceny te mają charakter trwały. Utrzymuje się, iż w przypadku gdy ceny są znacznie wyższe od MCI, MCI nie mają na nie wpływu. Ma to zastosowanie niezależnie od tego, czy zobowiązania cenowe są odpowiednie w odniesieniu do produktu. W takim przypadku ceny są wynikiem gry sił rynkowych i stanowią właściwą podstawę dla oceny praktyki dumpingu. W związku z tym przedstawiony argument zostaje odrzucony.

3. Porównanie

- (46) Porównania wartości normalnej i cen eksportowych dokonano na bazie ceny *ex-works*. Przewidziano należne dostosowania uwzględniające różnice, które mają wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym, w stosownych przypadkach wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie upustów, rabatów, transportu, ubezpieczenia, przygotowania, ładowania i kosztów dodatkowych, pakowania, kosztów kredytu i prowizji, i poparto je potwierdzonymi dowodami. Dostosowania do ceny eksportowej zostały również dokonane dla niektórych rodzajów produktu sprzedawanego przez przedsiębiorstwa Ester, Garewere i MTZ, ze względu na różnice dotyczące właściwości fizycznych produktu sprzedawanego na rynki państw trzecich w stosunku do tego, który był sprzedawany na rynek Wspólnoty, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (47) Dwóch eksportujących producentów złożyło również wnioski, w odniesieniu do ograniczonej liczby dokonanych transakcji wywozu, o dostosowanie ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego, w oparciu o korzyści uzyskane w ramach systemu „paszportowego” uprawnienia celnego (*Duty Entitlement Passbook Scheme* – „DEPB”) po dokonaniu wywozu. W tym względzie ustalono, że w ramach tego systemu punkty uzyskane przy wywozie produktu objętego postępowaniem mogą być wykorzystane w celu pokrycia należnych opłat celnych z tytułu przywozu jakiegokolwiek towaru lub zostać odsprzedane innym przedsiębiorstwom. Ponadto nie jest wymagane, by przywożone towary były wykorzystywane wyłącznie do produkcji wywożonych produktów. Producenci nie wykazali, że korzyści uzyskiwane w ramach systemu DEPB po dokonaniu wywozu miały wpływ na porównywalność cen, a w szczególności, że klienci płacą inne ceny na rynku krajowym wskutek korzyści płynących z tego systemu. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

4. Margines dumpingu

- (48) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania między średnią ważoną wartością normalną a średnią ważoną ceną eksportową. W przypadku gdy ceny eksportowe zostały oparte na cenach stosowanych w wywozie do państw trzecich, odpowiednie wartości CIF obliczono poprzez powiększenie ceny *ex-works*, stosowanej w wywozie do państw trzecich, o średnią ważoną różnicę, w podziale na rodzaj produktu, między ceną *ex-works* i ceną CIF stosowanymi w wywozie do Wspólnoty.
- (49) Uznano również za stosowne wprowadzenie zmian do cła rezydualnego, mając na uwadze znaczne zmniejszenie indywidualnych marginesów dumpingu w porównaniu z tymi, które doprowadziły do ustanowienia początkowych środków. Cła te zostały ustanowione zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w oparciu o najwyższy margines dumpingu ustalony w odniesieniu do pięciu indyjskich producentów eksportujących poddanych obecnemu przeglądowi, których uznano za reprezentatywnych, pod względem wielkości wywozu, wśród producentów współpracujących objętych próbą stanowiącą podstawę dla obliczenia początkowego cła rezydualnego.
- (50) Marginesy dumpingu, wyrażone jako określona wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Ester Industries Ltd	29,3 %
Flex Industries Ltd	3,2 %
Garware Polyester Ltd	20,1 %
MTZ Polyfilms Ltd	26,7 %
Polyplex Corporation Ltd	3,7 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	29,3 %

D. TRWAŁY CHARAKTER ZMIANY OKOLICZNOŚCI

- (51) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmianę okoliczności w odniesieniu do dumpingu można uznać w sposób uzasadniony za trwałą.
- (52) W tym względzie należy zauważyć, iż wartość normalna została ustalona na podstawie kosztów ponoszonych i cen stosowanych przez wnioskodawców. Eksporterzy posiadali znaczny krajowy rynek zbytu dla produktu objętego postępowaniem i ceny krajowe wzrosły w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem. Nic nie wskazuje na to, że wartość normalna ustalona podczas obecnego przeglądu nie może być uznana za trwałą.
- (53) Można by stwierdzić, iż zmiany cen surowców, mocno powiązane z cenami ropy, mogły mieć duży wpływ na wartość normalną. Jednakże uznano, że ponieważ surowce są towarami, których cena jest określana na poziomie międzynarodowym, wzrost ich ceny dotyczył wszystkich podmiotów rynkowych, a zatem wpłynął zarówno na wartość normalną, jak i na cenę eksportową.
- (54) Jak już wspomniano w motywach 22 i 23, mając na uwadze istnienie zobowiązań, w celu określenia, czy ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty mogą być uważane za trwałe, ceny te powinny zostać zbadane w stosunku do MCI ustanowionych w zobowiązaniach. Ponadto porównanie cen zostało dokonane pomiędzy cenami produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty i na wywóz do państw trzecich podczas okresu objętego dochodzeniem. Jak wytłumaczono w motywie 23, stwierdzono, że w przypadku gdy ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty nie były wystarczająco wyższe od MCI, a były znacznie niższe od cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich, nie można było uznać tych cen za wiarygodne źródło informacji na temat polityki ustalania cen, którą eksporterzy zastosują w przyszłości. Zamiast tego ceny eksportowe stosowane przy wywozie do państw trzecich były wykorzystywane w celu określenia przyszłych cen eksportowych, które można było uznać za trwałe.
- (55) Na tej podstawie stwierdza się, że zmiana okoliczności w odniesieniu do pierwotnego dochodzenia dotyczącego dumpingu mogła być uważana w sposób uzasadniony za trwałą, z tym że w przypadku trzech eksporterów indyjskich, jak stwierdzono w motywie 26, trwała zmiana okoliczności dotycząca ich praktyki dumpingowej, w szczególności w odniesieniu do cen eksportowych, musiała zostać określona raczej na podstawie cen faktycznie płaconych przez państwa trzecie, lub od nich należnych, za rodzaje produktu sprzedawanego do Wspólnoty niż na podstawie ich ceny eksportowej stosowanej w wywozie do Wspólnoty.
- (56) Znaczne zmniejszenie indywidualnych marginesów dumpingu przedsiębiorstw objętych próbą w porównaniu z tymi, które doprowadziły do ustanowienia początkowych środków, oraz ich trwały charakter mogą być uważane za reprezentatywne dla ogółu przedsiębiorstw. Dlatego też cło rezydualne musiało zostać odpowiednio zmienione, jak wytłumaczono w motywie 30.

E. WNIOSEK

- (57) W świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do dumpingu i trwałego charakteru zmiany okoliczności oraz mając na uwadze wnioski płynące z rozporządzenia (WE) nr 365/2006 odnoszące się do formy środków antidumpingowych (wycofanie obowiązujących zobowiązań), środki antidumpingowe nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem z Indii powinny zostać zmienione, aby odzwierciedlić nowe ustalone marginesy dumpingu.
- (58) Ponieważ zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antidumpingowym i wyrównawczym. aby zaradzić tej samej sytuacji powstałej w wyniku dumpingu lub subsydiowania wywozu, obowiązujące cło wyrównawcze, które odpowiada subsydiom wywozowym, zostało odliczone od mającego zastosowanie cła antidumpingowego. W przypadku cła rezydualnego odliczenie odpowiada marginesowi subsydium wywozowego przedsiębiorstwa, na podstawie którego ustalono rezydualny margines dumpingu.
- (59) Na podstawie powyższych faktów i uwzględniając ustalenia przeglądu wygaśnięcia ostatecznych ceł wyrównawczych (rozporządzenie (WE) nr 367/2006), proponowane kwoty cła, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines subsydium wywozowego	Łączny margines subsydium	Margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Cło antidumpingowe	Łączna stawka cła
Ester Industries Ltd	12,0 %	12,0 %	29,3 %	12,0 %	17,3 %	29,3 %
Flex Industries Ltd	12,5 %	12,5 %	3,2 %	12,5 %	0,0 %	12,5 %
Garware Polyester Ltd	2,7 %	3,8 %	20,1 %	3,8 %	17,4 %	21,2 %
MTZ Polyfilms Ltd	8,7 %	8,7 %	26,7 %	8,7 %	18,0 %	26,7 %
Polyplex Corporation Ltd	19,1 %	19,1 %	3,7 %	19,1 %	0,0 %	19,1 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	12,0 % ⁽¹⁾	19,1 %	29,3 %	19,1 %	17,3 %	36,4 %

(1) W celu obliczenia ostatecznego cła antidumpingowego dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”, uwzględniono margines subsydium wywozowego przedsiębiorstwa, na którym oparty jest margines dumpingu dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

- (60) Jak wskazano w motywie 4, obowiązujące środki antidumpingowe zostały rozszerzone, tak aby objąć przywóz folii PET wysyłanej z Brazylii i Izraela, niezależnie od tego, czy była ona zgłaszana jako pochodząca z Brazylii lub Izraela czy nie. Zmienione środki antidumpingowe, jak ustalono w motywie 59, powinny nadal być rozszerzone na

przywóz folii PET wysyłanej z Brazylii i Izraela, niezależnie od tego, czy jest ona zgłaszana jako pochodząca z Brazylii lub Izraela czy nie. Brazylijscy i izraelscy producenci eksportujący, którzy zostali zwolnieni ze środków rozszerzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1975/2004 zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 101/2006, powinny zostać również zwolnieni ze środków zmienionych niniejszym rozporządzeniem.

- (61) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano złożyć wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia (WE) nr 1676/2001, oraz umożliwiono im przedstawienie uwag.
- (62) Indywidualne stawki cła antidumpingowego wskazane w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń obecnego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia dotyczącego tych przedsiębiorstw. Te stawki celne (w przeciwieństwie do krajowych stawek stosowanych wobec „wszystkich innych przedsiębiorstw”) są wyłącznie stosowane do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, oraz wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa oraz przez konkretne wymienione osoby prawne. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo niewymienione konkretnie z nazwy i adresu w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, włącznie z podmiotami powiązаныmi z podmiotami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (63) Wszelkie wnioski dotyczące zastosowania indywidualnych dla danego przedsiębiorstwa stawek cła antidumpingowego, np. po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą, powinny być bezzwłocznie skierowane do Komisji łącznie ze wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi zmiany w działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej i eksportowej, związanej np. z wymienioną zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą. W uzasadnionych przypadkach rozporządzenie (WE) nr 1676/2001 zostanie odpowiednio zmienione w drodze aktualizacji wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (64) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie ceł antidumpingowych, poziom cła rezydualnego nie powinien mieć zastosowania wyłącznie do eksporterów niewspółpracujących, lecz także do tych przedsiębiorstw, które nie prowadziły wywozu podczas OD.
- (65) Należy zauważyć, że indyjski eksporter MTZ zmienił swój adres i zmiana ta stała się skuteczna od lipca 2005 r.; nie wpłynęło to na jego zarząd, strukturę ani działalność. Adres przedsiębiorstwa powinien zatem zostać zmieniony.
- (66) W celu uzyskania większej przejrzystości, a także mając na uwadze rozporządzenie (WE) nr 365/2006, przyjęte tego samego dnia co niniejsze rozporządzenie i dotyczące również przeglądu ostatecznych środków antidumpingowych, do części normatywnej niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić nową skonsolidowaną wersję art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1676/2001,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1676/2001 ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 365/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niniejszym ustanawia się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) objętej kodami CN ex 3920 62 19 (kody TARIC 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76 i 3920 62 19 94) oraz ex 3920 62 90 (kody TARIC 3920 62 90 33 i 3920 62 90 94), pochodzącej z Indii i Republiki Korei.

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, ustala się w następujący sposób dla produktów pochodzących z:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Ester Industries Limited 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi - 110 003, Indie	17,3	A026
Indie	Flex Industries Limited A-1, Sector 60, Noida 201 301, (U.P.), Indie	0,0	A027
Indie	Garware Polyester Limited Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	17,4	A028
Indie	Jindal Poly Films Limited 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	0,0	A030
Indie	MTZ Polyfilms Limited New Indian Centre, 5 th floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039 Indie	18,0	A031

Kraj	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Polyplex Corporation Limited B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	0,0	A032
Indie	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	17,3	A999
Korea	Kolon Industries Inc. Kolon Tower, 1-23, Byulyang-dong, Kwacheon-city, Kyunggi-do, Korea	0,0	A244
Korea	SKC Co. Ltd Kyobo Gangnam Tower, 1303-22, Seocho 4 Dong, Seocho Gu, Seoul 137-074, Korea	7,5	A224
Korea	Toray Saehan Inc. 17F, LG Mapo B/D 275 Kongdug-Dong Mapo-Gu Seoul 121-721 Korea	0,0	A222
Korea	HS Industries Co. Ltd Kangnam Building, 5th floor 1321, Seocho-Dong Seocho-Ku Seoul Korea	7,5	A226
Korea	Hyosung Corporation 450, Kongduk-Dong Mapo-Ku Seoul Korea	7,5	A225
Korea	KP Chemical Corporation No. 89-4, Kyungun-Dong Chongro-Ku Seoul Korea	7,5	A223
Korea	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	13,4	A999

3. Jeżeli jakkolwiek strona dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające:

— że nie dokonywała wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 podczas okresu objętego pierwotnym dochodzeniem,

— że nie jest powiązana z żadnym eksporterem lub producentem podlegającym środkom nałożonym na mocy niniejszego rozporządzenia,

oraz

— że dokonała wywozu towarów objętych postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjęła nieodwracalne zobowiązania umowne dotyczące wywozu znacznej ilości produktu do Wspólnoty,

Rada, stanowiąc zwykłą większością na wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zmienić

art. 1 ust. 2 przez dodanie wymienionej strony do wykazu przedsiębiorstw podlegających środkom antydumpingowym, jak wskazano w tabeli w art. 1 ust. 2.

4. O ile nie określono inaczej, obowiązujące przepisy celne stosuje się.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 2006 r.

W imieniu Rady
U. PLASSNIK
Przewodniczący